ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 14ης Ιουλίου 1994 *

Στην υπόθεση C-385/92,

Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Φωκίωνα Γεωργακόπουλο, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Ste Croix,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Ξενοφώντα Α. Γιαταγάνα, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2294/92 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος στηρίξεως των παραγωγών ελαιούχων σπόρων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1765/92 του Συμβουλίου (ΕΕ L 221, σ. 22),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini (εισηγητή) και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, P. J. G. Kapteyn και J. L. Murray, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Επιτροπής κατά τη συνεδρίαση της 18ης Ιανουαρίου 1994,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Μαρτίου 1994,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Οκτωβρίου 1992, η Ελληνική Δημοκρατία άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 2294/92 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος στηρίξεως των παραγωγών ελαιούχων σπόρων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1765/92 του Συμβουλίου (ΕΕ L 221, σ. 22).

2 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1765/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση καθεστώτος στηρίξεως των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών (ΕΕ L 181, σ. 12, στο εξής: βασικός κανονισμός) θέσπισε ένα σύστημα αντισταθμιστικών πληρωμών υπέρ των παραγωγών στον τομέα των δημητριακών, των πρωτεϊνούχων και των ελαιούχων προϊόντων, στα οποία περιλαμβάνονται οι σπόροι σόγιας.

3 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού, «η αντισταθμιστική πληρωμή καταβάλλεται στα πλαίσια: α) ενός "γενικού καθεστώτος", στο οποίο έχουν πρόσβαση όλοι οι παραγωγοί ή β) ενός "απλουστευμένου καθεστώτος", στο οποίο έχουν πρόσβαση οι μικροπαραγωγοί». Οι μικροπαραγωγοί, όπως ορίζονται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, μπορούν να επιλέξουν είτε το γενικό είτε το απλουστευμένο σύστημα.

4 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 5, οι παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση για την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής βάσει του γενικού συστήματος υποχρεούνται να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας τμήματος των γαιών της εκμεταλλεύσεώς τους έναντι αντισταθμίσεως. Το απλουστευμένο σύστημα δεν συνεπάγεται, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, καμία υποχρέωση προσωρινής παύσεως της καλλιέργειας γαιών, αλλά η αντισταθμιστική πληρωμή καταβάλλεται με το ποσοστό που ισχύει για τα δημητριακά, όποιες και αν είναι οι πραγματοποιηθείσες καλλιέργειες. Όπως προκύπτει από

τα άρθρα 4 και 5, το ποσοστό που ισχύει για τα δημητριακά είναι σαφώς χαμηλότερο από το ποσοστό που ισχύει για τους ελαιούχους σπόρους.

5 Ως προς τις προϋποθέσεις καταβολής των αντισταθμιστικών αυτών πληρωμών, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού ορίζεται:

«1. Οι αντισταθμιστικές πληρωμές για τα σιτηρά και για την παραγωγή πρωτεϊνούχων προϊόντων, καθώς και η αντιστάθμιση για την υποχρέωση της προσωρινής παύσεως καλλιέργειας γαιών, καταβάλλονται εντός της περιόδου από 16 Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου που έπεται της συγκομιδής.

2. Για να έχει το δικαίωμα να λάβει την αντισταθμιστική πληρωμή, ένας παραγωγός θα πρέπει, το αργότερο μέχρι τις 15 Μαΐου πριν από την εν λόγω συγκομιδή:

— να έχει ολοκληρώσει τη σπορά

— να έχει υποβάλει αίτηση.»

6 Κατ' εφαρμογήν του βασικού κανονισμού, ο προαναφερθείς κανονισμός 2294/92 (στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), που εφαρμόζεται από την περίοδο εμπορίας 1993/94, προβλέπει στο άρθρο 2, παράγραφος 1:

«1. Η αντισταθμιστική πληρωμή που προβλέπεται από το άρθρο 5, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1765/92 παραχωρείται [καταβάλλεται μόνο] για εκτάσεις ελαιούχων προϊόντων:

(...)

β) οι οποίες εντάσσονται στο γενικό καθεστώς που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1765/92·

γ) για τις οποίες έχει υποβληθεί στην αρμόδια αρχή αίτηση για την είσπραξη της πληρωμής μέχρι την ημερομηνία που ορίζεται από το κράτος μέλος για τον σπόρο και την εν λόγω περιοχή, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει την ημερομηνία που καθορίζεται στο παράρτημα Ι·

δ) οι οποίες έχουν σπαρθεί στο σύνολό τους με κραμβόσπορους, γογγυλόσπορους, ηλιανθόσπορους ή σπόρους σόγιας (...) πριν από την ημερομηνία αυτή·

(...)»

Το παράρτημα Ι, στο οποίο παραπέμπει η διάταξη αυτή, ορίζει ότι η εν λόγω οριακή ημερομηνία είναι η «15η Μαΐου που προηγείται της περιόδου εμπορίας».

7 Το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού ορίζει στη συνέχεια:

«Ένα καλλιεργήσιμο τεμάχιο δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο περισσοτέρων της μιας αιτήσεως αντισταθμιστικής πληρωμής που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1765/92 για την ίδια περίοδο εμπορίας.»

8 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η καλλιέργεια σπόρων σόγιας μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δύο καλλιεργειών: μιας αποκαλούμενης κύριας καλλιέργειας και μιας αποκαλούμενης δευτερεύουσας καλλιέργειας που είτε προηγείται είτε έπεται της κύριας καλλιέργειας.

9 Η προσφεύγουσα κυβέρνηση εκθέτει ότι στην Ελληνική Δημοκρατία η καλύτερη περίοδος για την καλλιέργεια των σπόρων σόγιας είναι μεταξύ της 20ής Απριλίου και της 15ης Ιουλίου και ότι οι μικροπαραγωγοί προβαίνουν γενικώς στη σπορά δευτερεύουσας καλλιέργειας μόνο μετά τις 15 Μαΐου. Λόγω του ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού επιβάλλει τη σπορά πριν από την ημερομηνία αυτή, οι μικροπαραγωγοί αποκλείονται ουσιαστικώς από το ευεργέτημα των αντισταθμιστικών πληρωμών για τις δευτερεύουσες καλλιέργειές τους.

10 Για τον λόγο αυτό, η Ελληνική Κυβέρνηση ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό. Προς στήριξη της προσφυγής της επικαλείται έξι λόγους: οι πέντε πρώτοι λόγοι αντλούνται από τη μη τήρηση, αντιστοίχως, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, του άρθρου 39 της Συνθήκης, των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της κοινοτικής προτιμήσεως, ενώ ο έκτος λόγος αντλείται από την αναρμοδιότητα της Επιτροπής προς θέσπιση του άρθρου 4 του εκτελεστικού κανονισμού.

Επί των πέντε πρώτων λόγων

11 Πρέπει να τονιστεί ότι οι πέντε πρώτοι λόγοι ταυτίζονται πλήρως με τους λόγους που προέβαλε η Ελληνική Κυβέρνηση, για να επιτύχει, παράλληλα με την παρούσα προσφυγή, την ακύρωση του βασικού κανονισμού και τους οποίους απέρριψε το Δικαστήριο με την απόφαση της 14ης Ιουλίου 1994, C-353/92, Ελληνική Δημοκρατία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-3411.

12 Καίτοι το πεδίο εφαρμογής τους διαφέρει, τόσο το άρθρο 2, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού, κατά του οποίου βάλλει η παρούσα προσφυγή,

όσο και το άρθρο 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, τον οποίο αφορούσε η προαναφερθείσα απόφαση, εξαρτούν την καταβολή της αντισταθμιστικής πληρωμής από τον όρο ότι ο παραγωγός προέβη στη σπορά των γαιών του και υπέβαλε την αίτησή του πριν από τις 15 Μαΐου του οικείου έτους. Απλώς, ενώ η δεύτερη από τις διατάξεις αυτές αφορά τους μικροπαραγωγούς σόγιας που επέλεξαν την καταβολή της αντισταθμιστικής πληρωμής βάσει του απλουστευμένου συστήματος, η πρώτη αφορά τους μικροπαραγωγούς που επέλεξαν το γενικό σύστημα.

13 Είναι προφανές ότι η οριακή ημερομηνία της 15ης Μαΐου έχει τα ίδια αποτελέσματα και συνεπάγεται τις ίδιες δεσμεύσεις για τους μικροπαραγωγούς σόγιας που υπέβαλαν αίτηση για την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής βάσει του γενικού συστήματος όπως και γι' αυτούς που υπέβαλαν τη σχετική αίτηση βάσει του απλουστευμένου συστήματος.

14 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να απορριφθούν, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 16 έως 51 της προαναφερθείσας αποφάσεως Ελλάδα κατά Συμβουλίου, οι πέντε πρώτοι λόγοι που προβάλλει η Ελληνική Κυβέρνηση. Δεδομένου ότι δεν ευσταθούν όταν με αυτούς βάλλεται ο βασικός κανονισμός, δεν μπορούν να ευσταθήσουν ούτε και όταν προβάλλονται κατά του εκτελεστικού κανονισμού.

Επί του έκτου λόγου που αντλείται από την αναρμοδιότητα της Επιτροπής

15 Κατά την Ελληνική Κυβέρνηση, η Επιτροπή υπερέβη τις εκτελεστικές της αρμοδιότητες, θεσπίζοντας το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού που επιτρέπει στους παραγωγούς να υποβάλλουν μία μόνο αίτηση για κάθε περίοδο εμπορίας. Κατά την εν λόγω κυβέρνηση, η διάταξη αυτή στερείται παντελώς ερείσματος στον βασικό κανονισμό και, επομένως, είναι άκυρη.

16 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι οι διατάξεις του βασικού κανονισμού, οι οποίες επιβάλλουν την υποχρέωση, ως προς τις αντισταθμιστικές πληρωμές, τηρήσεως ορισμένης ημερομηνίας λήξεως της σχετικής προθεσμίας για τη

σπορά των γαιών και την υποβολή των αιτήσεων, συνιστούν εφαρμογή της εμπεριεχομένης σιωπηρώς στον κανονισμό αρχής της εφάπαξ καταβολής των πληρωμών αυτών για την ίδια επιφάνεια και την ίδια περίοδο εμπορίας. Συναφώς, στη δεκάτη εβδόμη αιτιολογική σκέψη εκτίθεται πράγματι ότι «(...) οι αντισταθμιστικές πληρωμές θα πρέπει να καταβάλλονται μία φορά τον χρόνο για μία συγκεκριμένη έκταση (...)».

17 Δεδομένου ότι το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού, κατά του οποίου βάλλει η παρούσα προσφυγή, αποσαφηνίζει απλώς την έκταση εφαρμογής της αρχής αυτής για τους παραγωγούς ελαιούχων σπόρων που καλλιεργούν εκτάσεις που υπάγονται στο γενικό σύστημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή ήταν αρμόδια για τη θέσπισή του.

18 Κατά συνέπεια, ούτε ο λόγος αυτός είναι βάσιμος.

19 Επειδή κανένας από τους λόγους που προέβαλε η Ελληνική Κυβέρνηση δεν ευδοκίμησε, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

20 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Due Mancini Edward

Κακούρης Joliet Schockweiler

Rodríguez Iglesias Kapteyn Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Ιουλίου 1994.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

O. Due